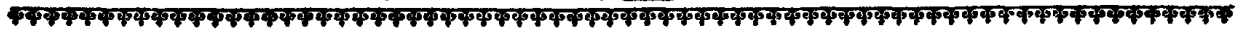

වී වගාවේ

වර්ධක අවධීන් අනුව ජල පාලනය

එම්. කේ. බී. දිසානායක
විෂය භාර නිලධාරී (වී) කලාප 03 අනුරාධපුරය

වී වගාවේ වර්ධක අවධීන්

1. බීජ අවධිය	3. ප්‍රජනක අවධිය
2. වර්ධක අවධිය	4. පරිනත අවධිය

බීජ අවධිය

බීජ ප්‍රරෝහනය, බීජ මූලය හා බීජ ග්‍රාහකය වැඩිම මෙම කාලයේදී සිදුවේ. වසුරන ලද කුඹුරු වල මුල් දින කීපය ජලය පුරවා කඩා හැරීම (ඉස්තන් බැදීම) කළ යුතුය. ගැඹුරට ජලය පුරවා රඳවා තැබීම බීජ ප්‍රරෝහනයට හානි කරයි. එම නිසා පසේ තෙතමනය පමණක් තිබීම වඩා හිතකරයි.

වර්ධක අවධිය

බීජ ප්‍රරෝහනය සිට මල සලකුණු වීමේ අතර කාලය මීට අයත්වේ. මෙම අවධියේ මුල් කොටසේදී මූල මණ්ඩලයේ වර්ධනය හා එලදයි රිකිලි වැඩීමත් සිදුවේ. එනිසා ජලය නොඅඩුව සැපයිය යුතුයි. නමුත් සෙ.මී.2-3 වඩා ගැඹුරට ජලය රඳවා තැබීමෙන් පසුරු දැමීමට බාධාවක් වේ. වර්ධක අවධියේ මැද භාගයේදී නිෂ්පල පසුරු දැමීම වැළැක්වීම සඳහා ජලය කපා හැරීම සිදුකළ යුතුයි. මූල මණ්ඩලයට මනා වාතාශ්‍රයක් ලැබීම සඳහා සති 1 ක පමණ කාලයක් ජල මට්ටම පහත් කළ හැකිනම් වඩා ප්‍රතිඵලදායී වේ. මෙම ජලය වහනය කිරීම මල සලකුණු වීමට සති 4 පමණ පුරම අවසන් කළ යුතුය.

ප්‍රජනක අවධිය

මල සලකුණුවීම, බණ්ඩි අවස්ථාව, පිදීම, මල පිපීම යන අවස්ථා මේ අවධියේදී සිදුවේ. අනෙකුත් අවධීන් හා සසඳන විට මෙම අවධියේදී ජල අවශ්‍යතාවය ඉතාමත් වැදගත් වේ. යම් ලෙසකින් ජල හිඟතාවයක් සිදුවුවහොත් එම අස්වැන්න සිසු අඩුවීමකට හේතුවේ. එම නිසා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ජලය නොකඩවා ලබාදිය යුතුයි.

පරිනත අවධිය

පරාගනයත්, බීජ මේරීමත් අතර කාලය මේ අවධියට අයත්වේ. මේ අවධියේදී ජලය පුරවා තැබීම අවශ්‍ය නොවෙතත් පෘඤ ජලය සංතෘප්ත තත්වයෙන් තබාගත යුතුයි. බොල් අධික වීමට බොහෝ විට හේතුවක් වන්නේද මෙම අවධියේදී ඇතිවන ජල හිඟ තාවයයි. අස්වනු නෙලීමට දින 10 ට පෙර ජලය සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කර වියළි තත්වයට පත් කර ගැනීම අවශ්‍ය වේ.

ජල භිභ්‍යාසයට වී වගාවේ බලපෑම

උපරිම අස්වනු සඳහා පාංශු ජලය සංතෘප්ත කක්වයේ තබාගැනීම අත්‍යාවශ්‍යවේ. ලබාගත හැකි ජල ප්‍රමාණයෙන් 20% ක් 30% ක් අඩුවූ විට වී වගාව ජල භිභ්‍යාසයට ගොදුරුවී අස්වනු අඩුවීමට පටන් ගනී. බෝගයේ වර්ධන අවධීන් අනුව ජල භිභ්‍යාසයට ඔරොත්තු දීම වෙනස්වේ. එමගින් අස්වනු වෙනස්වන ආකාරය පැහැදිලිව පෙනේ. පිදීමට දින 15 කට පෙර සිට හා පිදීමෙන් දින 5 කට පසුව අස්වනු සීඝ්‍රයෙන් අඩුවී ඇත්තේ ජල භිභ්‍යාසයෙන් බව පෙනේ. වර්ධක අවධිය හා පරිනත අවධියේදී ජල භිභ්‍යාසය නිසා අස්වනු අඩුවන්නේ මද වශයෙනි. එබැවින් ජල භිභ්‍යාසය ඇති ව්‍යාපාරයකදී වර්ධක අවධිය හා පරිනත අවධියේදී අඩුවෙන් ජල සැපයීමක් කර ප්‍රජනක අවධියේදී අවශ්‍ය ජලය සැපයීමෙන් අස්වනු අඩුවීමට ඇති අවිනිශ්චිත තාවය මඟ හරවා ගත හැකිය.

වී වගාවට ජලයේ ගැඹුර බලපෑම

- + ජල සංතෘප්තතාවයේ ජල ප්‍රමාණයෙන් 20-30% දක්වා ජලය අඩු නොවීමට වග බලාගැනීම. ඊට වඩා අඩුවුවහොත් අස්වනු සීඝ්‍රයෙන් අඩුවේ.
- + වියළි කලාපයේ වී වගාවේදී වරින් වර ජලය සපයමින් ජල සංතෘප්තතාවයෙන් තබා ගැනීම වඩා ප්‍රතිඵලදායී වේ.
- + වාරයකදී ජල තට්ටුව සෙ.මී. 5-7.5 අතර තබා ගැනීම.
- + වඩා ගැඹුරට ජලය සැපයීම අස්වනු අඩුවීමට සාධකයක් වේ.

වී (සහල්)

උද්භිද විද්‍යාත්මකව වී අයත් වන්නේ ඔරයිස නමැති ගණයටය. වර්ග විස්සක් පමණ මෙම ගණය තුළ හඳුනාගත හැකි අතර සියළුම වගා කරන වී ඇතුළත් වන්නේ “ඔරයිස සැටයිවා” වර්ගයටයි. වැදගත් උප වර්ග නම්

1. ඉන්සීකා - සිග්නි රවුම් කර්ණිකා
2. ජැපොනිකා - කෙටි රවුම් කර්ණිකා
3. ජැවොනිකා - පලල් මහත්වූ කර්ණිකා

සහල් පෝෂ්‍ය පදාර්ථ සැහෙන පමණකින් අඩංගුවේ.

විශ්ලේෂණ වලින් දක්වා ඇති පරිදි අඩංගු පෝෂ්‍ය පදාර්ථ ප්‍රතිශතයක් ලෙස මෙසේය.

	ජලය %	ප්‍රෝටීන් %	මේද %	පිෂ්ඨ %	බහිෂ් %	තන්තු
කලලය -	9	32	18	33	6.0	2.0
නිවුඩඩ -	9	18	10	48	6.0	9.0
මූණපෝෂය	11	7	1	79	0.5	0.5